

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 628/05
26.09.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Горана Чавлине, Бате Цветковића, Соње Манојловић и Верољуба Цветковића, чланова већа и саветника Небојше Павловића, записничара, у кривичном предмету оптужене АА и др., због кривичног дела фалсификовање новца у покушају из чл.168. став 1. у вези чл.19. Кривичног закона Савезне Републике Југославије, одлучујући о жалби браниоца оптужене АА, изјављеној против пресуде Окружног суда у Београду К.245/04 од 02.02.2005. године, у седници већа одржаној дана 26.09.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца оптужене АА и пресуда Окружног суда у Београду К. 245/04 од 02.02.2005. године, у односу на ову оптужену, ПОТВРЂУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Београду К. 245/04 од 02.02.2005. године:

- оптужена АА, оглашена је кривом због кривичног дела фалсификовање новца у покушају из чл.168. став 1. у вези чл.19. КЗ СРЈ и за исто осуђена на казну затвора у трајању од 4 - четири месеца;
- оптужена ББ, на основу чл.355. тач.3. ЗКП, ослобођена је од оптужбе да је починила кривично дело фалсификовање новца у покушају из чл.168. став 1. у вези чл.22. и 19. КЗ СРЈ;
- одлучено је да се од оптужене АА одзму новчанице од по 100 америчких долара, серијских бројева К54934845А, Л56420016А, Ц59348585А, Ц5934858А, Ц59348558А, Ц59348558А и Л55493485А;
- одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а да се оптужена АА ослобађа плаћања паушалног износа.

Против означене пресуде Окружног суда у Београду, жалбу је изјавио бранилац оптужене АА, адвокат АБ, због погрешно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Врховни суд уважењем жалбе преиначи првостепену пресуду тако што ће оптужену АА ослободити од оптужбе или тако што ће је огласити кривом за блаже кривично дело фалсификовање новца из чл.168. став 4. КЗ СРЈ и за исто осудити на блажу казну.

Републички јавни тужилац је у поднеску Ктж.765/05 од 18.04.2005. године, предложио Врховном суду Србије да одбије као неосновану жалбу браниоца оптужене АА и да потврди првостепену пресуду.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, коју је испитао и

у смислу чл.380. ЗКП, па је по оцени навода и предлога у изјављеној жалби и предлога Републичког јавног тужиоца из цитираног поднеска, нашао:

Жалба је неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене, нити првостепена пресуда садржи оне битне повреде одредаба кривичног поступка а ни повреде кривичног закона, на које Врховни суд, као другостепени, у смислу чл.380. ЗКП пази по службеној дужности.

По оцени овога суда, неосновани су жалбени наводи браниоца оптужене АА, којим оспорава првостепену пресуду због погрешно утврђеног чињеничног стања, јер је првостепени суд правилно и свестрано ценећи изведене доказе и одбране оптужених АА и ББ, поуздано утврдио све оне чињенице које су одлучне за доношење законите одлуке у овој кривично-правној ствари и наведено образложење у првостепеној пресуди у свему прихвата жалбени суд, те на исто упућује.

У изјављеној жалби се и не указује на постојање неке чињенице, околности или пак доказа који нису били цењени од стране првостепеног суда, а који би довели у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања, већ се износи сопствена оцена изведених доказа и одбрана оптужених, што је све првостепени суд имао у виду и по налажењу овога суда правилно оценио и за своје закључке дао јасне, логичне и у свему прихватљиве разлоге.

Наиме, да је оптужена АА починила радње описане у изреци првостепене пресуде, произлази из изведених доказа и одбране оптужене ББ, у делу који прихвата првостепени суд, а што се све међусобно уклапа, па су стога жалбени наводи браниоца оптужене, засновани на ставу да је требало веровати одбрани оптужене АА и исказу сведока ВВ, мајке оптужене, оцењени као неосновани, а разлоге које даје првостепени суд у побијаној пресуди на стр.5. и 6., када не прихвата те исказе као истините, у свему прихвата и овај суд, као довољне, јасне и логичне, те на исте и упућује.

Имајући у виду да су све одлучне чињенице правилно и потпуно утврђене, по оцени Врховног суда, првостепени суд је правилно извео закључак о правној оцени радњи оптужене АА, па је правилно одлучио о њеној кривици и правном квалификацијом из чл.168. став 1. у вези чл.19. КЗ СРЈ, правилно је примењен закон, јер се у радњама ове оптужене стичу објективна и субјективна битна обележја кривичног дела за које је оглашена кривом, па су стога жалбени наводи браниоца оптужене, којим оспорава првостепену пресуду због повреде кривичног закона, а засновани на ставу да је пресуда донета уз погрешно утврђено чињенично стање, оцењени као неосновани.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, Врховни суд налази да се жалбом браниоца оптужене АА, неосновано оспорава првостепена пресуда и због одлуке о казни.

Првостепени суд је правилно утврдио све околности из чл.41. КЗ СРЈ које су од значаја за изрицање казне, исте навео у својој пресуди и у образложењу пресуде дао разлоге којима се руководио када је оптужену АА за извршено кривично дело фалсификовање новца из чл.168. став 1. у вези чл.19. КЗ СРЈ, осудио на ублажену казну затвора у трајању од 4 - четири месеца, које разлоге у свему прихвата и Врховни суд, јер налази да је овако изречена казна сразмерна друштвеној опасности извршеног кривичног дела и степену кривичне одговорности оптужене као извршиоца, те да је у конкретном случају оваква казна нужна да се у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из чл.5. став 2. КЗ СРЈ оствари сврха кажњавања из чл.33. истог закона, па су стога супротни жалбени наводи оцењени као неосновани.

Испитујући по службеној дужности првостепену пресуду у делу у коме је изречена мера безбедности оптуженој АА и то одузимање предметног фалсификованог новца, овај суд налази да је та мера правилно и законито изречена.

Овај суд се није упуштао у испитивање првостепене пресуде у односу на оптужену ББ, јер у односу на њу није изјављена жалба.

Из изнетих разлога, а на основу чл.388. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,
Небојша Павловић, с.р Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

вг